

РЕШЕНИЕ

№ 134

гр. Варна, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Николай Св. Стоянов
мл.с. Александър В. Цветков

при участието на секретаря Цветелина Н. Цветанова като разгледа докладваното от мл.с. Александър В. Цветков Въззивно гражданско дело № 20223100502214 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е въз основа на въззивна жалба от Н. М. Д., чрез адв. Т. П. срещу Решение № 260238/20.04.2022г. по гр.дело № 5154/2018г. по описа на ВРС, поправено по реда на чл. 247 от ГПК с Решение № 260352/12.07.2022 г. по делото в следните негови части:

1.) относно способа на извършване на делбата, по силата на който **на основание чл. 353 ГПК на Н. К. К.** е възложен в дял следният недвижим имот: **апартамент № 2**, находящ се в гр. Варна, *****, със застроена площ от 104,50 кв.м, състоящ се от: входно преддверие, две спални, дневна с кухня и килер, баня, перално помещение, тоалетна и три балкона, представляващ самостоятелен обект с идентификатор **10135.1501.1052.1.1** по КК и КР, одобрени със заповед РД-18- 98/10.11.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, разположен в сграда № 1 в поземлен имот с идентификатор 10135.1501.1052, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж - 10135.1501.1052.1.2, под обекта -10135.1501.1052.1.14, 10135.1501.1052.1.18, 10135.1501.1052.1.15, над обекта -10135.1501.1052.1.4, ведно с прилежащото му избено помещение № 8 с площ 6.14 кв.м, при

граници: изба № 1, коридор, изба № 9, склад, както и припадащите се 6,7369 % идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж, заедно с 12 кв.м идеални части от дворното място, в което е построена сградата, представляващо поземлен имот с идентификатор 10135.1501.1052 с площ по нот. акт 240 кв.м, а по скица - 262 кв.м, **при пазарна стойност на дела в размер на 193 500 лева**, за който претенцията за възлагане в дял на жалбоподателката е отхвърлена.

2.) в частта, с която Н. М. Д. е осъдена да заплати на Н. К. К. сумата **от 33 724,24 лева** (тридесет и три хиляди седемстотин двадесет и четири лева и двадесет и четири стотинки), представляваща **обезщетение за лишаване от ползването на делбения апартамент № 2**, находящ се в гр. Варна, *****, със застроена площ от 104,50 кв.м, състоящ се от: входно преддверие, две спални, дневна с кухня и килер, баня, перално помещение, тоалетна и три балкона, представляващ самостоятелен обект с идентификатор 10135.1501.1052.1.1 по КК и КР, одобрени със заповед РД-18- 98/10.11.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, разположен в сграда № 1 в поземлен имот с идентификатор 10135.1501.1052, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж - 10135.1501.1052.1.2, под обекта - 10135.1501.1052.1.14, 10135.1501.1052.1.18, 10135.1501.1052.1.15, над обекта -10135.1501.1052.1.4, ведно с прилежащото му избено помещение № 8 с площ 6.14 кв.м, при граници: изба № 1, коридор, изба № 9, склад, както и припадащите се 6,7369 % идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж, заедно с 12 кв.м идеални части от дворното място, в което е построена сградата, представляващо поземлен имот с идентификатор 10135.1501.1052 с площ по нот. акт 240 кв.м, а по скица - 262 кв., **дължимо за периода от 14.06.2016 г. до 13.06.2021 г.**, ведно със законната лихва, считано от 14.06.2021 г. до окончателното изплащане на задължението, **на основание чл. 346 ГПК вр. чл. 31, ал. 2 ЗС**

3.) в частта относно разпределянето между съделителите Н. К. и Н. Д. на движимите вещи, както следва: **Първи дял**, включващ: 5 броя двукрилни гардероби от дървен материал в тъмно кафяв цвят, лакирани, с приблизителни размери 100/160/60 см; двукрилен гардероб с надстройка от дървен материал в кафяв цвят, матиран, с приблизителни размери на гардероба 100/170/60 см и на надстройката - 100/65/60 см; 4 броя мокетни

пътеки в бежово-кафяв цвят на зигзагообразни ивици/фигури с приблизителни размери на три от тях - 75/360 см и на една - 89/400 см; 2 броя мокетни пътеки в бежово-кафяв цвят с приблизителни размери 75/360 см и 2 броя мокетни пътеки с в сиво-син цвят с приблизителни размери 80/400 см и 80/360 см; 1 брой мокетна пътека в бежов цвят с приблизителни размери 80/360 см и 1 брой мокетна пътека в зелен цвят с приблизителни размери 80/220 см; спалня от дървен материал с резба в кафяв цвят с приблизителни размери 90/205 см, 2 броя пружини и 2 броя дюшеци в зелен цвят с приблизителни размери 90/200 см; трикрилен гардероб с надстройка от дървен материал с резба в кафяв цвят с приблизителни размери на гардероба 150/165/60 см и на надстройката - 150/75/60 см; 2 броя нощни шкафчета от дървен материал с резба в кафяв цвят и 1 брой нощно шкафче в тъмно кафяв цвят, лакирано, с приблизителни размери 50/32/48 см и 1 брой тоалетка от дървен материал с резба в кафяв цвят с тройно огледало и вградени шкафове с двойни вратички и 2 чекмеджета, с размери на тоалетката 95/32/48 см и на огледалото - 120/48 см; 1 брой тоалетка в кафяв цвят, лакирана, с вградени шкафове със стъклена витрина и огледало с размери тоалетката 60/103/38 см, и на огледалото - 115/45 см; 1 брой стол за тоалетка с дамаска в бежово-сив цвят (капучино), с дървени крачета и приблизителни размери 53/68/58 см; 1 брой нощна лампа тип мелница и 1 брой нощна лампа с метална и мраморна основа с матирано бяло стъкло; хладилник с фризер марка Zanussi; 2 броя бойлери по 100 л и 1 брой от 80 л, марка Елпром и Елдом; 24 броя пластмасови столове в син цвят с приблизителни размери 56/80/54 см; 6 броя маси с метална основа в сребърен цвят и плот от ПДЧ с приблизителен диаметър от 1 м; 2 броя малки квадратни маси от дървен материал в кафяв цвят дървени с приблизителни размери 60/60 см; разтегателна маса за хранене от дървен материал в цвят кафяв с бял плот с приблизителни размери 80/110 см; 4 броя дървени столове от дървен материал в кафяв цвят с дамаска в цвят охра с приблизителни размери 90/50 см; малък разтегателен диван с повдигащ механизъм с дамаска в бежово- сив цвят с метални подлакътници; метално барбекю в сребърен цвят с долна част от никел с приблизителни размери 100/75 см и трапецовидна горна част с кюнец; 1 брой отоплителна печка на дърва, марка "Чудо" и 1 брой - марка "Терма"; микровълнова печка марка „Веко" в бял цвят с приблизителни размери 50/27/40 см; 5 броя кухненски шкафове в бял цвят; газов котлон с газова бутилка с производител Турция; 1

брой дървена холна маса в кафяв цвят с квадратна форма и приблизителни размери 60/60 см; 8 броя табуретки на крачета с бежово-кафява дамаска и приблизителни размери 40/40/60 см; разтегателно двойно легло в светъл дървесен цвят с приблизителни размери 190/90 см; мотофреза в червен цвят; бензинова резачка, марка Husqvarna; електрическа косачка за трева с кош, марка Alko Raider; 7 броя русенски легла с дървена табла в кафяв цвят с размери 90/200 см на всяко легло и 7 броя дюшеци с размери 85/190 см; 5 броя нощни шкафчета от дървен материал в тъмно кафяв цвят, лакирани, с приблизителни размери 50/52/56 см; 1 брой килим в бежово-кафяв цвят с различни червени и черни фигури, тип ромбоид, триъгълник, кръг, зигзагообразни ивици и 1 брой килим в червен цвят с черно-бели фигури, наподобяващи снежинки, с приблизителни размери около 200/300 см; спални комплекти в бял цвят от памук - 24 бр. пликове с размери 200/220 см и 180/200 см, 24 бр. долни чаршафи с размери 150/200 см; 24 бр. калъфки за възглавници с размери 40/60 см и 50/70 см – в дял на жалбоподателката – **разпределен на Н. К. при обща пазарна стойност на дела в размер на 1725 лева.**

Втори дял, включващ: електрически бойлер с вместимост 100 л, марка Елпром/Елдом; четворна секция с надстройка, ведно със стъклена витрина и гардероб в тъмно кафяв цвят с орнаментика на всички врати на секцията и метални кръгли дръжки с приблизителни размери 360/250/60 см; холна гарнитура в червено-бял цвят на флорални мотиви, състояща се от триместен разтегателен диван с размери 190/90/90 см, 2 броя фотьойли с размери 85/90/90 см и 2 табуретки с размери 55/55/40 см; разтегателна холна маса в тъмно кафяв цвят с лакиран плот на две нива и размери 200/80 см; ъглов гардероб в светъл дървесен цвят с метални дръжки и приблизителни размери 160/160/220 см; разтегателен кухненски ъгъл в жълто-кафяв цвят с размери 200/130 см; разтегателна кухненска маса в светъл дървесен цвят с размери 163/80 см; пералня, модел „Перла 05“; 2 броя табуретки в тъмнокафяв цвят с високи дървени крака, и приблизителни размери 65/50/40 см; 3 броя дантелени пердета с рози в бял цвят с приблизителни размери 650/300 м и 500/300 см; 2 броя плюшени завеси в цвят бордо с приблизителни размери 270/300см; ракла в светъл дървесен цвят с приблизителни размери 70/90/50 см; портманто с огледало и закачалка в светъл цвят с размери 120/60/40 см, както и лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Пасат“,

***** (****), *****, намиращ се в държане на Н. К. К., ЕГН *****, в с. Шкорпиловци, общ. Долни чифлик, - **разпределен на Н. Д. при обща пазарна стойност на дела в размер на 1671 лева**

4.) в частта, с която е отхвърлена предявената от жалбоподателката срещу Н. К. К., **претенция по чл. 346 ГПК вр. чл. 31, ал. 2 ЗС за заплащане на обезщетение в размер на 5320 лева** (пет хиляди триста и двадесет лева) **за лишаване от ползването в периода от 10.04.2018 г. до 13.06.2021 г. на делбения апартамент № 15**, находящ се в гр Варна, ж. к. „****“, ет. 3, със застроена площ от 64,26 кв.м, състоящ се от: две стаи, кухня и сервизни помещения, представляващ самостоятелен обект с идентификатор 10135.4504.452.2.9 по КК и КР, одобрени със заповед РД-18-30/19.06.2007 г. на изпълнителния директор на АГКК, разположен в сграда № 2 в поземлен имот с идентификатор 10135.4504.452, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж - 10135.4504.452.2.8, под обекта - 10135.4504.452.2.6, над обекта - 10135.4504.452.2.12, ведно с прилежащото му избено помещение № 15 с площ 5,44 кв.м, при граници: тревни площи, коридор, изба на ап. 9, както и припадащите се 0,4776 % идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху дворното място, в което е построена тя.

5.) в частта, с която е отхвърлена претенцията на жалбоподателката срещу Н. К. К. за горницата **над присъдената сума от 1465,90 лева до размера от 1589.20 лева**, представляваща **обезщетение за лишаване от ползването на делбения лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Пасат“, ***** (****), *******, **както и за периода от 10.04.2018 г. до 08.07.2021 г., на основание чл. 346 ГПК вр. чл. 31, ал. 2 ЗС.**

6.) в частта, с която е отхвърлена претенцията Н. М. Д. срещу Н. К. К. да □ заплаща разликата **над присъдената сума от 41,79 лева** (четиридесет и един лева и седемдесет и девет стотинки) месечно до размерът от 151.59 лева месечно за месеци с 31 дни, представляваща обезщетение за лишаване от ползването на делбения лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Пасат“, ***** (****), *****

за периода от 14.06.2021 г. до окончателното извършване на делбата, на основание чл. 344, ал. 2 ГПК вр. чл. 31, ал. 2 ЗС.

7.) в частта, с която е отхвърлена предявената от жалбоподателката срещу Н. К. К., **претенция по чл. 344, ал. 2 ГПК вр. чл. 31, ал. 2 ЗС за заплащане на обезщетение в размер на 200 лева месечно за лишаване от**

ползването на делбения апартамент № 15, находящ се в гр. Варна, ж. к. „****“, ет. 3, със застроена площ от 64,26 кв.м, състоящ се от: две стаи, кухня и сервизни помещения, представляващ самостоятелен обект с идентификатор 10135.4504.452.2.9 по КК и КР, одобрени със заповед РД-18-30/19.06.2007 г. на изпълнителния директор на АГКК, разположен в сграда № 2 в поземлен имот с идентификатор 10135.4504.452, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж - 10135.4504.452.2.8, под обекта - 10135.4504.452.2.6, над обекта - 10135.4504.452.2.12, ведно с прилежащото му избено помещение № 15 с площ 5,44 кв.м, при граници, тревни площи, коридор, изба на ап. 9, както и припадащите се 0,4776 % идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху дворното място, в което е построена тя, за периода от 14.06.2021 г. до окончателното извършване на делбата.

Въззивникът излага твърдения, че в обжалваните части решението е неправилно и необосновано. По отношение на способа за извършване на делбата сочи, че първоинстанционният съд е допуснал процесуално нарушение като не е спазил изискванията на чл.347 от ГПК, не е съставил проект на разделителен протокол, въз основа на приетите заключения на вещите лица, в нарушение на чл.350 от ГПК не е призовал страните за да им го предяви и изслуша възраженията им, както и не е съставил окончателен разделителен протокол. Неправилно съдът е приел, че не са налице предпоставките на чл.349, ал.1 от ГПК за възлагане на Ап.2 в гр.Варна, ул.“Поп Харитон“ №10 в полза на Н. М.. Предвид на това, че съделителите са двама и делебните жилищни имоти са два, съдът е следвало да уважи претенцията на съделителката Н. М. за възлагане на Ап. 2 в неин дял, а в условие на евентуалност да състави разделителен протокол и да извърши делбата чрез жребий. Съдът погрешно е приел, че при водената извънсъдебна кореспонденция между страните, съделителката М. е изявила желание ап.2 да бъде разпределен на К., но не е преценил, че това предложение е било дадено единствено при условие, че на нея бъде разпределен другия жилищен имот Ап.15, но без страните да си дължат суми за уравнение на дяловете, както и да се оттеглят претенциите по сметки. Поради изложеното претендира възлагане на делбения ап.2, в гр.Варна, *****, а в дял на съделителя Н. К. бъде предоставен ап.15 в жк. “Вл.Варненчик“ и всички движими вещи, като бъде определена парична равностойност за уравнение на дела. В условията на евентуалност претендира делбата да бъде извършена чрез теглене на жребий

по реда на чл.350 и чл. 352 от ГПК. По отношение на движимите вещи сочи, че неправилно част от тях е поставен в неин дял като претнедира всички да бъдат поставени в дял на другия съделител, който да □ заплати сума за уравниване на дела ѝ.

Въззивникът твърди още, че неправилно и необосновано съдът е уважил претенцията на Н. К. за обезщетение /наем/ за ползваната от Н. М. жилищна площ от ап.2 на ул.Поп Харитон, като не е взел предвид, че жилището се обитава и от дъщерята на страните К. К.а, която живее с детето си в това жилище, със знанието и без противопоставянето на баща си. Неправилен бил и изводът на съда, че съдът е приел, че са изпълнени условията и за ищеца е възникнало вземането по чл.31, ал.2 от ЗС срещу ответницата, без да вземе предвид, че е безспорно установено, че за процесния период ответницата не е ползвала лично жилището, а съвместно с дъщерята на страните, както и че не е пречатствала или ограничавала правото на ищеца да ползва според правата си в съсобствеността. Неоснователно не е уважил възражението □ за отхвърляне на иска поради погасяването вземането по давност.

На следващо място жалбоподателката твърди, че първоинстанционният съд неоснователно и необосновано е отхвърлил претенцията му за заплащане на обезщетение за лишаване от ползването на ап.15, като погрешно е приел, че с ключ от жилището е разполагала и Н.М.. Този извод не се подкрепял от нито едно доказателство, съдът неоснователно е възприел за достоверни единствено твърденията на К., че е осигурил ключ за достъп до имота, без да вземе предвид, че при всяко посещение ищцата е установявала, че патрона е сменен и не може да влезе в апартамента. Не било безспорно установено, както погрешно приел съдът, че ищцата М. разполагала с ключ и достъп до ап.15 разполага, дори и да се ценят при условията на чл.172 ГПК показанията на св. К.а.

Относно претенцията на Н. М. за обезщетение за лишаване от ползването на притежаваните от нея ид.ч. от делбения лек автомобил, счита че съдът погрешно я е отхвърлил за периода от 10.04.2018г., до 13.06.2021г., като е счел, че е заявена едва с връчване на исковата молба на ответника на 09.07.2018г. Той не отчел още факта, че такава е заявена още с нотариална покана връчена на К. през 2016г., която е приложена по гр.дело 3992/2018г. на

ВРС, което е приобщено към настоящото дело.

По отношение на привременните мерки сочи, че съдът неправилно е постановил заплащане на обезщетение в полза на Н.Д. в размер на 41,79 лева месечно за лишаване от ползването на делбения лек автомобил за периода от 14.06.2021г. до окончателното извършване на делбата, което не отговаряло на даденото в СОЕ заключение, според което цената на ден е 9,78 лева. Предвид погрешното отхвърляне претенцията □ за заплащане на обезщетение за ап.15, незаконосъобразно и необосновано не били постановени привременни мерки в нейна полза и за периода от 14.06.2021г. до окончателното извършване на делбата, ведно със законната лихва, каквото претендираме, като основателно и доказано. Предвид изложеното моли за уважаване на претенцията за заплащане обезщетение за ап.15 за периода от 10.04.2018г. до 13.06.2021г. в определения в СОЕ размер от 135 лева месечно, ведно със законната лихва, да постановите привременни мерки за заплащане на обезщетение в полза на Н.М. за периода от 14.06.2021г. до окончателното извършване на делбата, ведно със законната лихва. В заключение, с оглед произнасянето по претенциите претендира преизчисляване на дължимите от нея държавни такси.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор от Н. К. К., чрез процесуален представител адв. Ф. Д., с който жалба се оспорва като неоснователна. По отношение на претенцията за възлагане предявена от Н. М. Д., сочи, че същата не отговаря на установените критерии в чл.349, ал. 1 от ГПК, чието кумулативно наличие е задължителна предпоставка за уважаване на искането, както не отговаряла и на задължителните указания в т.5 от Тълкувателно решение № 1 от 19.05.2004 г. по тълк. д. № 1/2004 г. на ОСГК на ВКС. От друга страна сочи, че са установени предпоставките за разпределение на имотите по реда на чл.353 от ГПК, а завършването на делбата чрез теглене на жребие се явява невъзможно по критериите, посочени в ППВС №7/1973г., т.5, тъй като до делба са допуснати имоти, съществено различаващи се един от друг по площ, обем и стойност, а същевременно частите на съделителите са различни. По отношение на оплакваният в жалбата, касаещ извършването на делбата на движимите вещи, въззиваемият твърди, че същите противоречат на изискването на чл.69, ал. 2 от ЗН при възможност всеки съделител да получи своя дял в натура, доколкото това е възможно, като неравенството в дяловете се изравнява в пари. Оспорва като

неоснователни и възраженията срещу частта от решението, с което въззивницата е осъдена да му заплати обезщетение за ползването на апартамент №2 в гр.Варна, ул. „Поп Харитон" №10. Противопоставя се и на твърденията за неправилност на съдебния акт в частта, с която е отхвърлена претенцията на Н. Д. срещу него за заплащане на обезщетение в размер на 5320 лева за лишаване от ползването на делбения апартамент №15 в жк „Вл.Варненчик", бл.8, вх.2, ет.3, за периода от 10.04.2018 г. до 13.06.2021 г. В заключение твърди, че са неоснователни доводите в жалбата за дължимо обезщетение за ползването на допуснатия до делба лек автомобил в периода преди връчване на поканата за заплащане на обезщетение, включена в искова молба, връчена му на 9.07.2018 г. Неоснователни били възраженията срещу присъдения от ВРС размер на обезщетението за ползване на лекия автомобил, който е съобразен със средния месечен пазарен наем за периода от 10.04.2018 до 13.06.2021 г. в размер на 82.14 лева по т.4 от заключението на комплексната СОЕ, представена в съда на 8.10.2021 г.

Подадена е още въззивна жалба от Н. М. Д., чрез адв. Т. П. срещу Решение № 260352/12.07.2022 г. по гр.дело №5154/2018г. по описа на ВРС, в частта, с която е оставена без уважение молбата на жалбоподателя за допускане на поправка на очевидна фактическа грешка в частта на Решение № 260238/20.04.2022г., с която Н. К. К. е осъден да заплаща на Н. М. Д. сумата от 41,79 лева месечно за лишаване от ползването на делбения лек автомобил марка „Фолксваген", модел „Пасат", ***** (*****), *****, за периода от 14.06.2021 г. до окончателното извършване на делбата, като вместо: „сумата от 41,79 лева месечно" се чете: „сумата от 146,70 лева месечно за месец от 30 дни и сумата от 151,59 лева месечно за месец от 31 дни".

Въззивникът счита обжалваното решение за неправилно, незаконосъобразно и постановено в противоречие с приетата СОЕ, тъй като изписаната сума в основното решение от 41.79 лева не съответства на приетото от експерта нито за периода преди 13.06.2021 г., нито за този след посочената датата. По изложените съображения счита, че е налице очевидна фактическа, с оглед на което моли за отмяна на решението в посочената част и допускане на исканата ѝ поправка.

С отговора, подаден от Н. К. К., чрез адв. Т. Р. въззивната жалба се

оспорва като неоснователна, тъй като определеният от вещото лице среднодневен пазарен наем възлизал на сумата от 2.74 лева, поради което възприемането на сумата от 41.79 лева месечно не представлявало фактическа грешка. По посочените доводи формулира искане за потвърждаване на решението в обжалваната част.

Жалбата на Н. Д. срещу частта от решението, съдържаща произнасяне по привременните мерки по същността си представлява частна жалба, но доколкото в обжалваното решение е указан общ двуседмичен срок за неговото обжалване във всички негови части, то следва да се приеме, че същата е подадена срок, поради което е допустима и подлежи на разглеждане по същество.

За да се произнесе, съдът съобрази следното:

С влязло в сила решение по гр. дело № 5154/2018 г. по описа на ВОС е допусната, на основание чл. 34 ЗС, делба **между съделителите Н. К. К., с адрес: гр. Варна, *****, ет. 1, ап. 2, и Н. М. Д., с адрес: гр. Варна, *****, ет. 1, ап. 2, на следните вещи:**

- апартамент № 2, находящ се в гр. Варна, *****, със застроена площ от 104,50 кв.м, състоящ се от: входно преддверие, две спални, дневна с кухня и килер, баня, перално помещение, тоалетна и три балкона, представляващ самостоятелен обект с **идентификатор 10135.1501.1052.1,1** по КК и КР, одобрени със заповед РД-18-98/10.11.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, разположен в сграда № 1 в поземлен имот с идентификатор 10135.1501.1052, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж - 10135.1501.1052.1.2, под обекта -10135.1501.1052.1.14, 10135.1501.1052.1.18, 10135.1501.1052.1.15, над обекта -10135.1501.1052.1.4, **ведно с прилежащото му избено помещение № 8** с площ 6.14 кв.м, при граници: изба № 1, коридор, изба № 9, склад, **както и припадащите се 6,7369 % идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж, заедно с 12 кв.м идеални части от дворното място**, в което е построена сградата, представляващо поземлен имот с идентификатор 10135.1501.1052 с площ по нот. акт 240 кв.м, а по скица - 262 кв.м, **ПРИ КВОТИ: *****/***** идеални части за Н. К. К. и 19558300/***** идеални части за Н. М. Д.;**

- апартамент № 15, находящ се в гр. Варна, ж. к. „*****, ет. 3, със

застроена площ от 64,26 кв.м, състоящ се от: две стаи, кухня и сервизни помещения, представляващ самостоятелен обект с идентификатор 10135.4504.452.2.9 по КК и КР, одобрени със заповед РД-18- 30/19.06.2007 г. на изпълнителния директор на АГКК, разположен в сграда № 2 в поземлен имот с идентификатор 10135.4504.452, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж - 10135.4504.452.2.8, под обекта - 10135.4504.452.2.6, над обекта - 10135.4504.452.2.12, ведно с прилежащото му избено помещение № 15 с площ 5,44 кв.м, при граници: тревни площи, коридор, изба на ап. 9, както и припадащите се 0,4776 % идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху дворното място, в което е построена тя, **ПРИ КВОТИ: 1/2 идеална част** за Н. К. К. и **1/2 идеална част** за Н. М. Д.;

- **лек автомобил** марка „Фолксваген“, модел „Пасат“, ***** (****), ***** , **ПРИ КВОТИ: 1/2 идеална част** за Н. К. К. и **1/2 идеална част** за Н. М. Д.;

- **движими вещи**, намиращи се в държане на Н. К. К., както следва:

- 1.) 7 броя русенски легла с дървена табла в кафяв цвят с размери 90/200 см на всяко легло и 7 броя дюшеци с размери 85/190 см;
- 2.) 5 броя нощни шкафчета от дървен материал в тъмно кафяв цвят, лакирани, с приблизителни размери 50/52/56 см;
- 3.) 5 броя двукрилни гардероби от дървен материал в тъмно кафяв цвят, лакирани, с приблизителни размери 100/160/60 см;
- 4.) двукрилен гардероб с надстройка от дървен материал в кафяв цвят, матиран, с приблизителни размери на гардероба 100/170/60 см и на надстройката - 100/65/60 см;
- 5.) 4 броя мокетни пътеки в бежово-кафяв цвят на зигзагообразни ивици/фигури с приблизителни размери на три от тях - 75/360 см и на една - 89/400 см;
- 6.) 2 броя мокетни пътеки в бежово-кафяв цвят с приблизителни размери 75/360 см и 2 броя мокетни пътеки с в сиво-син цвят с приблизителни размери 80/400 см и 80/360 см;
- 7.) 1 брой мокетна пътека в бежов цвят с приблизителни размери 80/360 см и 1 брой мокетна пътека в зелен цвят с приблизителни размери 80/220 см;

8.) спалня от дървен материал с резба в кафяв цвят с приблизителни размери 90/205 см, 2 броя пружини и 2 броя дюшеци в зелен цвят с приблизителни размери 90/200 см;

9.) трикрилен гардероб с надстройка от дървен материал с резба в кафяв цвят с приблизителни размери на гардероба 150/165/60 см и на надстройката - 150/75/60 см;

10.) 2 броя нощни шкафчета от дървен материал с резба в кафяв цвят и 1 брой нощно шкафче в тъмно кафяв цвят, лакирано, с приблизителни размери $50/32/48$ см;

11.) 1 брой тоалетка от дървен материал с резба в кафяв цвят с тройно огледало и вградени шкафове с двойни вратички и 2 чекмеджета, с размери на тоалетката $95/32/48$ см и на огледалото - $120/48$ см; 1 брой тоалетка в кафяв цвят, лакирана, с вградени шкафове със стъклена витрина и огледало с размери тоалетката $60/103/38$ см, и на огледалото - $115/45$ см;

12.) 1 брой стол за тоалетка с дамаска в бежово-сив цвят (капучино), с дървени крачета и приблизителни размери $53/68/58$ см;

13.) 1 брой нощна лампа тип мелница и 1 брой нощна лампа с метална и мраморна основа с матирано бяло стъкло;

14.) хладилник с фризер марка Zanussi;

15.) 2 броя бойлери по 100 л и 1 брой от 80 л, марка Елпром и Елдом;

16.) 24 броя пластмасови столове в син цвят с приблизителни размери $56/80/54$ см;

17.) 6 броя маси с метална основа в сребърен цвят и плот от ПДЧ с приблизителен диаметър от 1 м;

18.) 2 броя малки квадратни маси от дървен материал в кафяв цвят дървени с приблизителни размери $60/60$ см;

19.) разтегателна маса за хранене от дървен материал в цвят кафяв с бял плот с приблизителни размери $80/110$ см;

20.) 8 броя дървени столове от дървен материал в кафяв цвят с дамаска в цвят охра с приблизителни размери $90/50$ см;

21.) малък разтегателен диван с повдигащ механизъм с дамаска в бежово-сив цвят с метални подлакътници;

- 22.) метално барбекю в сребърен цвят с долна част от никел с приблизителни размери 100/75 см и трапецовидна горна част с кюнец;
- 23.) 1 брой отоплителна печка на дърва, марка "Чудо" и 1 брой - марка "Терма";
- 24.) 1 брой килим в бежово-кафяв цвят с различни червени и черни фигури, тип ромбоид, триъгълник, кръг, зигзагообразни ивици и 1 брой килим в червен цвят с черно-бели фигури, наподобяващи снежинки, с приблизителни размери около 200/300 см;
- 25.) микровълнова печка марка Веко в бял цвят с приблизителни размери 50/27/40 см;
- 26.) 5 броя кухненски шкафове в бял цвят;
- 27.) газов котлон с газова бутилка с производител Турция;
- 28.) 1 брой дървена холна маса в кафяв цвят с квадратна форма и приблизителни размери 60/60 см;
- 29.) 8 броя табуретки на крачета с бежово-кафява дамаска и приблизителни размери 40/40/60 см;
- 30.) тюлени пердета в бял цвят с приблизителни размери 650/300 см;
- 31.) електрически бойлер с вместимост 100 л, марка Елпром/Елдом;
- 32.) четворна секция с надстройка, ведно със стъклена витрина и гардероб в тъмно кафяв цвят с орнаментика на всички врати на секцията и метални кръгли дръжки с приблизителни размери 360/250/60 см;
- 33.) холна гарнитура в червено-бял цвят на флорални мотиви, състояща се от триместен разтегателен диван с размери 190/90/90 см, 2 броя фотьойли с размери 85/90/90 см и 2 табуретки с размери 55/55/40 см;
- 34.) разтегателна холна маса в тъмно кафяв цвят с лакиран плот на две нива и размери 200/80 см;
- 35.) ъглов гардероб в светъл дървесен цвят с метални дръжки и приблизителни размери 160/160/220 см;
- 36.) разтегателен кухненски ъгъл в жълто-кафяв цвят с размери 200/130 см;

- 37.) разтегателна кухненска маса в светъл дървесен цвят с размери 163/80 см;
- 38.) пералня, модел „Перла 05“;
- 39.) 2 броя табуретки в тъмнокафяв цвят с високи дървени крака, и приблизителни размери 65/50/40 см;
- 40.) 3 броя дантелени пердета с рози в бял цвят с приблизителни размери 650/300 м и 500/300 см;
- 41.) 2 броя плюшени завеси в цвят бордо с приблизителни размери 270/300 см;
- 42.) ракла в светъл дървесен цвят с приблизителни размери 70/90/50 см;
- 43.) разтегателно двойно легло в светъл дървесен цвят с приблизителни размери 190/90 см;
- 44.) портманто с огледало и закачалка в светъл цвят с размери 120/60/40 см,
- 45.) спални комплекти в бял цвят от памук - 24 бр. пликове с размери 200/220 см и 180/200 см, 24 бр. долни чаршафи с размери 150/200 см; 24 бр. калъфки за възглавници с размери 40/60 см и 50/70 см;
- 46.) мотофреза в червен цвят;
- 47.) бензинова резачка, марка Husqvarna;
- 48.) електрическа косачка за трева с кош, марка **Aiko Raider**,

ПРИ КВОТИ: 1/2 идеална част за Н. К. К. и 1/2 идеална част за Н. М. Д..

При първоинстанционното разглеждане на делото във втора фаза на делбата, в рамките на срока по чл. 346 от ГПК насрещните страни са предявили за съвместно разглеждане в производството следните претенции:

- 1.) предявена от Н. Д. **претенцията за възлагане по реда на чл. 349, ал. 1 ГПК на делбения апартамент № 2, находящ се в гр. Варна, *****,** ведно с прилежащите му части, който апартамент, като семейно жилище, ѝ е

предоставен за ползване с влязло в сила решение по гр.д. № 12168/2012 г. по описа на Районен съд - Варна, с което е прекратен бракът между страните чрез развод;

2.) предявена от Н. К. срещу Н. Д. **претенция по чл. 346 ГПК вр. чл. 31, ал. 2 ЗС за обезщетение в размер на 36 000 лева** за лишаване от ползването на притежаваните от него *****/***** ид.ч. от правото на собственост върху делбения **апартамент № 2**, находящ се в гр. Варна, *****, **за периода от 14.06.2016 г. до 13.06.2021 г.**, ведно със законната лихва, считано от 14.06.2021 г. до окончателното изплащане на задължението;

3.) предявена от Н. Д. срещу Н. К. **претенция по чл. 346 ГПК вр. чл. 31, ал. 2 ЗС за заплащане на обезщетение в размер на 5320 лева** за лишаване от ползването на притежаваната от нея У* ид.ч. от правото на собственост върху делбения **апартамент № 15**, находящ се в гр. Варна, ж. к. „*****, ет. 3, **за периода от 10.04.2018 г. до 13.06.2021 г.**, ведно със законна лихва;

4.) предявена от Н. Д. срещу Н. К. **претенция по чл. 346 ГПК вр. чл. 31, ал. 2 ЗС за заплащане на обезщетение в размер на 3121,32 лева** за лишаване от ползването на притежаваната от нея УГ ид.ч. от от правото на собственост върху делбения **лек автомобил „Фолксваген Пасат“** с *****, **за периода от 10.04.2018 г. до 13.06.2021 г.**, ведно със законна лихва;

5.) предявена от Н. К. срещу Н. Д. **претенция по чл. 344, ал. 2 ГПК вр. чл. 31, ал. 2 ЗС за заплащане на обезщетение в размер на 600 лева месечно** за лишаване от ползването на притежаваните от него *****/***** ид.ч. от правото на собственост върху делбения **апартамент № 2**, находящ се в гр. Варна, *****, **за периода от 14.06.2021 г. до окончателното извършване на делбата**;

6.) предявена от Н. Д. срещу Н. К. **претенция по чл. 344, ал. 2 ГПК вр. чл. 31, ал. 2 ЗС за заплащане на обезщетение в размер на 200 лева месечно** за лишаване от ползването на притежаваната от нея 14 ид.ч. от правото на собственост върху делбения **апартамент № 15**, находящ се в гр. Варна, ж. к. „*****, ет. 3, **за периода от 14.06.2021 г. до окончателното извършване на делбата, както и**

7.) предявена от Н. Д. срещу Н. К. **претенция по чл. 344, ал. 2**

ГПК вр. чл. 31, ал. 2 ЗС за заплащане на обезщетение в размер на **200 лева месечно** за лишаване от ползването на притежаваната от нея Уг ид.ч. от правото на собственост върху делбения **лек автомобил „Фолксваген Пасат“ *******, за периода от 14.06.2021 г. до окончателното извършване на делбата.

Ищецът Н. К. обосновава претенцията с твърдения, че с влязлото в сила решение по гр.д. 12168/2012 г. на ВРС делбеният апартамент № 2, представляващ семейно жилище, е предоставен за ползване на бившата му съпруга Н.Д., при което и на основание чл. 57, ал. 1 СК помежду им е възникнало наемно правоотношение. Сочи, че в процесния период след 14.06.2016 г. жилището се ползва от Д. и той няма достъп до него, поради което счита, че му се дължи наем, съответен на притежаваните от него ид.ч. от вещта.

Ответникът Д. оспорва размера и периода на претенцията, като сочи, ченаем от 600 лева се явява прекомерен. Твърди още, че началният момент, от който се дължи такъв следва да бъде датата на завеждане на иска за делба - 10.04.2018 г. На следващо място сочи, че в жилището живее с общата им с ищеца дъщеря и нейното дете на 1 г., които били допуснати в него със съгласието и знанието на ищеца, поради което счита, че при определяне на дължимия наем следва да бъде приспадната ползваната от дъщерята площ (1/4 ид.ч.). В подкрепа на твърденията си сочи, че по гр.д. № 3992/2018 г. на ВРС, с предмет иск за заплащане на наем на жилището в периода 08.05.2015 г. - 08.05.2018 г, Н. К. не е имал претенции спрямо ползваната от дъщерята площ. Релевира възражения за за погасяване на задължението по давност.

В молбата на ответницата Н.Д., с която са заявени посочените претенции (л. 414), същата твърди, че Н.К. е подменил ключалката на делбения ап. № 15 през 2010 г., когато е заведено срещу него гр.д. № 10461/2010 г. на ВРС по реда на ЗЗДН, приключило с влязло в сила решение в нейна полза, с което Н.К. е отстранен от другия делбен апартамент № 2. Твърди, че е лишена от достъп до жилището, поради което счита, че следва да ѝ се заплати обезщетение, съответно на пазарната наемна цена на притежаваната от нея !4 ид.ч. от веща. Намира, че обезщетение в същия размер ѝ се дължи и за делбения лек автомобил, който се ползва еднолично от Н.К..

Последният оспорва предявените срещу него претенции по сметки като

неоснователни, като отрича да е ползвал делбения ап. № 15 в ж.к. „Вл.Варненчик" в процесния период, както и да е сменял патрона на входната врата на жилището. Сочи, че не е бил канен от насрещната страна да □ предостави възможност да ползва апартамента. Изтъква още, че с подадения от него отговор на насрещна искова молба по гр.д. № 399/2018 г. на ВРС той е отправил изрична покана към нея да ползва съсобственото жилище, от което има ключ, съобразно правата ѝ в съсобствеността. Твърди още, че той самият не разполага с ключ за сменената входна врата на жилищния блокПоддържа също, че апартаментът е в лошо състояние, нуждае се от основен ремонт и не е годен за обитаване. Позовава се и на мотивите на влязлото в сила съдебно решение по гр.д. № 3992/2018 г., с което е отхвърлен предявеният от Н.Д. насрещен иск за обезщетение за лишаване от ползването на ап. № 15. По отношение на претенцията за обезщетение за лишаване от ползването на делбения лек автомобил твърди, че автомобилът се намира в двора на собствената му вилна сграда в с. Шкорпиловци, но е в лошо състояние и има нужда от скъп ремонт, който той няма средства да покрие, поради което в процесния период не го е ползвал. Отделно поддържа, че ответницата не е заявявала желание да ползва автомобила, нито му е отправяла писмена показана в този смисъл.

В хода на устните състезания съделителят Н. К., чрез процесуалите му представители адв. Ф. Д. и адв. Т. Р., моли делбата да бъде извършена чрез разпределение по чл. 353 ГПК, като в негова полза бъде разпределен апартамент № 2, находящ се в гр. Варна, *****, както и движимите вещи, намиращи се в собствената му жилищна сграда в с. Шкорпиловци, обособени като дял първи от експертното заключение, а в полза на Н.Д. - апартамент № 15 в ж.к. „Вл.Варненчик" и намиращите се в него движими вещи, както и лекият автомобил, които движими вещи са обособени като дял втори от експертното заключение. Моли също за уважаване на облигационните му претенции, както и за отхвърляне на тези на ответната страна като неоснователни. Счита за неоснователна и претенцията за възлагане на делбения апартамент № 2 - бивше семейно жилище на страните.

Съделителят Н. Д., чрез процесуалния ѝ представител адв. Т. П., моли да ѝ бъде възложен по реда на чл. 349 ГПК апартамент № 2, находящ се в гр. Варна, *****, евентуално - делбата на недвижимите имоти да се извърши чрез теглене на жребий по чл. 352 ГПК. По отношение на движимите вещи не

възразява дял първи от експертното заключение да бъде разпределен на Н.К., но моли и дял втори да му бъде разпределен, а тя да получи неговата парична равностойност.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна :

Втората фаза на делбата, съгласно уредбата на процесуалния закон следва да се извърши в предметната рамка на решението по допускане на делбата т.е. за имотите, допуснати до делба и между лицата, титуляри на правото на собственост както и каква е частта на всеки съделител, като именно по тези въпроси с решението по допускане на делбата се формира сила на пресъдено нещо.

По отношение на приложимия способ за извършване на делбата на допуснатите до делба вещи:

След като решението за допускане делбата на съсобствени имоти влезе в сила, съсобствеността реално се ликвидира по един от четирите предвидени в закона способа: а) чрез съставяне на разделителен протокол по чл. 350 от ГПК и теглене на жребие по чл. 352 ГПК; б) чрез разпределяне на съсобствените имоти между съделителите без теглене на жребие по чл. 353 ГПК, когато съставянето на дялове и теглене на жребие е невъзможно или много неудобно; в) чрез изнасяне на имота на публична продажба по чл. 348 ГПК, когато се касае до неподеляем имот, който не може да бъде поставен в един от дяловете, и г) чрез поставяне на имота в дял на един съделител по чл. 349, ал. 1 от ГПК, когато са налице условията на закона.

За установяване на поделяемостта на допуснатите до делба два недвижими имота, тяхната площ, състояние и стойност при първоинстанционното разглеждане на делото е проведена СТЕ с вещо лице Рени Попова. От заключението на същата се установява, че ап. № 2 на ***** в гр. Варна е със застроена площ 104,50 кв.м, състоящ се от входно преддверие, две спални, дневна с кухня, баня, перално помещение, тоалетна, три балкона и прилежащо избено помещение с площ 6.14 кв.м; намира се на първи жилищен етаж в монолитна масивна жилищна сграда, построена в период 1999 г. - 2000 г., и има изключително добра локация - на около 650 м от

идеалния център на гр. Варна, като е в много добро състояние и не се налага ремонт. Според заключението ап. № 15 в ж.к. „Вл.Варненчик" в гр. Варна е със застроена площ 64,26 кв.м, състои се от три стаи, две тераси, коридор и общо санитарно помещение (баня и тоалетна); намира се на трети жилищен етаж в сграда с ивични бетонови фундаментни основи и панелни стени, на ок. 10 км от идеалния център на града, като е в лошо експлоатационно състояние, налагащо основен ремонт, вкл. с дефектирала дървена дограма и компрометирана мазилка на таваните в кухнята и банята поради наличие на следи от теч, стените в стаите са със стари тапети а пода - с балатум. Експертът определя пазарната стойност на обследваните имоти, както следва: на ап. № 2 - в размер на 194 500 лева и на ап. № 15 - в размер на 95 700 лева. Дава заключение, че и двата имота са неподеляеми.

Експертното заключение е оспорено единствено от съделителката Д. в частта относно определената стойност на ап. № 2, находящ се в гр. Варна на ул. *****, с оглед на което е назначена и проведена преди ВРС повторна съдебно-оценителна експертиза със същата задача, с вещото лице инж. М.А.. Съгласно заключението на експерта пазарната стойност на апартамента възлиза на 193 500 лева. Макар по същността си установената разлика в стойността да е минимална, въззивният съд кредитира повторната експертиза, тъй като оценката при нея е определена след извършен оглед и при използването на метода на пазарните аналози са съобразени 5 отделни такива, които разкриват значително сходство по местоположение, площ и състояние при оценката.

С оглед релевираната претенция на съделителката Д. за възлагане на допуснатия до делба апартамент № 2, следва да бъде извършена преценка за наличието на предпоставките на чл. 349, ал. 1 от ГПК преди да се премине към установяване на приложимостта на останалите посочени способи за прекратяване на съсобствеността.

За да получи един от бившите съпрузи възлагане и да изкупи съсобствения жилищен недвижим имот във втората фаза на делбата, цитираната разпоредба предвижда следните кумулативни предпоставки: 1/ жилището да е било съпружеска имуществена собственост, прекратена поради развод; 2/ на претендиращия възлагане съпруг да е предоставено упражняването на родителските права по отношение на децата от брака, и 3/

същият да не притежава друго жилище. Условието на закона са изброени изчерпателно и се изисква кумулативното им наличие, като непълнолетието на родените от брака деца, като юридически факт и материалноправна предпоставка за възлагане, следва да е налице към момента на приключване на устните състезания в първата инстанция – така Тълкувателно решение № 1 от 19.05.2004 г. по тълк. д. № 1 / 2004 г. на Върховен касационен съд, ОСГК.

Между страните не е спорен факта, а и от представеното по делото решение от 25.06.2013 г. по гр.д. № 12168/2012 г. по описа на Районен съд-Варна се установява, че бракът им е прекратен с развод, като по силата на на съдебния акт семейното жилище – делбеният апартамент № 2, находящ се в гр. Варна, *****, е предоставено за ползване на Н. Д.. Безспорно е още обстоятелството, че още към образуване на бракоразводното дело детето на бившите съпрузи – К. К.а, родена 1987 г., е било пълнолетно.

Нормата на чл.349, ал.1 от ГПК съдържа привилегия, която е в защита интересите на непълнолетните деца, родени от брака, като навършването на пълнолетие от тях представлява отрицателна материалноправна предпоставка за уважаване на искането за възлагане по посочения ред. Доколкото много преди настъпването на релевантния за преценката период К. К.а вече е достигнала законоустановената възраст за пълнолетие, само на това самостоятелно основание претенцията за възлагане на съделителката Н. Д. следва да бъде отхвърлена.

С оглед липсата на една от кумулативно предвидените предпоставки за възлагане на имота на един от съделителите, следва да се присътъпи към определяне на приложимия способ за ликвидиране на съсобствеността, при отчитане на установеният с разпоредбата на чл. 69, ал. 2 ЗН принцип всеки съделител да получи дял в натура, като неравенството на дяловете се изравнява в пари. Към извършване на делбата чрез разпределяне на делбените имоти по реда на чл. 353 ГПК съдът пристъпва, когато броят на имотите е равен или по-голям от броя на съделителите и същевременно тегленето на жребие би било невъзможно или много неудобно по критериите, посочени в ППВС № 7/1973 г., т. 5: а именно: „когато до делба са допуснати имоти, съществено различаващи се един от друг по площ, обем или стойност, а същевременно дяловете на съделителите са различни или съделителите са направили с отделен дял подобрения на значителна стойност; жребието е

невъзможно и тогава, когато делбата се извършва по колена или имотите се разпределят при групиране на съделителите, защото тогава не се получава самостоятелен дял от всеки съделител“. Следователно „невъзможност наличие на голямо неудобство за теглене на жребий” по смисъла на чл. 292 ГПК (отм.), съответно - по смисъла на идентичната по съдържание норма на чл. 353 ГПК, е налице тогава, когато до делба са допуснати имоти, съществено различаващи се един от друг по площ или стойност, а същевременно дяловете на съделителите са различни.

Настоящата въззивна инстанция приема, че по отношение на допуснатите до делба недвижими имоти осъществени и трите самостоятелни предпоставки, обуславящи извод за неприложимостта на тегленето на жребий като способ за прекратяване на съсобствеността. Това е така, защото съществените различия в имотите обхващат както тяхната площ – ап. № 2 е с площ от 104,50 кв.м, а ап. № 15 е с площ 64,26 кв.м, и стойност като ап. № 2 е близо два пъти по-висока такава, а именно 193 500 лева, докато апартамента № 15 е на стойност 95 700 лева, като едновременно с това и дяловете на съделителите по отношение на апартамент № 2 са значително неравни, тъй като Н. К. притежава 0,988 ид.ч. от него, а Н.Д. - едва 0,012 ид.ч. По същността си последното обстоятелство следва да бъде ценено и като самостоятелно основание, обуславящо невъзможността за тегленето на жребий, тъй като ако имотът се падне в дял на съделителят притежаващ едва 0.012 ид.ч. от правото на собственост върху него би се достигнало до значително неравенство между съделителите, като в този смисъл са и задължителните и понастоящем актуални постановки на Постановление № 7 от 28.XI.1973 г. на Пленума на ВС.

Доколкото тегленето на жребий би създавало значителни затруднения, делбата следва да бъде извършена по реда на чл. 353 от ГПК, тъй като броят на имотите е равен на броя на съделителите и всеки един от тях може да бъде получи реален дял. При разпределянето по посочения ред съдът се ръководи от предназначението на имотите, тяхната стойност и квотите на съсобствениците. Значителното разминаване в притежаваните от съделителите квоти от правото на собственост върху ап. № 2, от което Н. К. притежава 98.8%, обосновават извод, че същият следва да бъде разпределен по реда на чл. 353 от ГПК именно на него. Обратното би означавало съделителката Н. Д. срещу притежаваните от нея 0.12 ид.ч от съсобствеността

да придобие в изключителна собственост недвижимия имот, като разликата от 98.8% бъде изплатена като уравниение на дяла. Последното би било равнозначно на прекратяване на съсобствеността чрез изкупуване на имота срещу уравниение равняващо се близо на 99% от неговата стойност, което по същността си е недопустим способ за нейното ликвидиране, като по този начин ще се достигне и до нарушение на принципа за минимално уравнияване на дяловете. При съблюдаване на посочените критерии, в полза на съделителка Д. следва да бъде разпределен другият недвижим имот - ап. № 15, който е притежаван равни дялове от двамата съделители. По този начин всеки от тях ще получи в реален дял жилищен имот при възможно най-нисък размер на дължимите суми за уравнияване на дяловете.

Предвид притежаваните от К. идеални части от правото на собственост върху апартамент № 2 и паричната равностойност на целия недвижим имот/193 500 лева/, то неговият дял е не стойност от 191 250 лева. По този начин за уравнияване на дела на Д. остава дължимата сума от 2 250 лева, на която се равнява и нейният дял от съсобствеността. Доколкото страните притежават в равни дялове собствеността върху имот № 15 /с парична равностойност от 95 700 лева/, за уравнияване на дела на К. се явява дължимата половината от посочената стойност, а именно 47 850 лева. Така за пълно изравняване на еквивалентността на дяловете на насрещните страни Д. следва да заплати на К. 45 600 лева /47850 лева- 2 250 лева/.

По отношение на движимите вещи:

При първоинстанционното разглеждане на делото е изготвена съдебно-оценителна експертиза, заключението на която настоящият съдебен състав кредитира изцяло като обективно и компетентно дадена, и неоспорена от страните. От него се установява, че **в жилищна сграда в с. Шкорпиловци**, която е еднолична собственост на съделителя К. съобразно решението по чл. 344, ал. 1 от ГПК, са установени налични следните движими вещи, с пазарна стойност както следва: 5 броя двукрилни гардероби от дървен материал в тъмно кафяв цвят, лакирани, с приблизителни размери 100/160/60 см - стари, с обща стойност 255 лева; двукрилен гардероб с надстройка от дървен материал в кафяв цвят, матиран, с приблизителни размери на гардероба 100/170/60 см и на надстройката - 100/65/60 см - стар, на стойност 56 лева; 4 броя мокетни пътеки в бежово-кафяв цвят на

зигзагообразни ивици/фигури с приблизителни размери на три от тях - 75/360 см и на една - 89/400 см - стари, на обща стойност 20 лева; 2 броя мокетни пътеки в бежово-кафяв цвят с приблизителни размери 75/360 см и 2 броя мокетни пътеки с в сиво-син цвят с приблизителни размери 80/400 см и 80/360 см - стари, на обща стойност 20 лева; 1 брой мокетна пътека в бежов цвят с приблизителни размери 80/360 см и 1 брой мокетна пътека в зелен цвят с приблизителни размери 80/220 см - стари, на обща стойност 10 лева; спалня от дървен материал с резба в кафяв цвят с приблизителни размери 90/205 см, 2 броя пружини и 2 броя дюшеци в зелен цвят с приблизителни размери 90/200 см - стари, с обща стойност 56 лева; трикрилен гардероб с надстройка от дървен материал с резба в кафяв цвят с приблизителни размери на гардероба 150/165/60 см и на надстройката - 150/75/60 см - стар, на стойност 76 лева; 2 броя нощни шкафчета от дървен материал с резба в кафяв цвят и 1 брой нощно шкафче в тъмно кафяв цвят, лакирано, с приблизителни размери 50/32/48 см - стари, с обща стойност 14,25 лева; 1 брой тоалетка от дървен материал с резба в кафяв цвят с тройно огледало и вградени шкафове с двойни вратички и 2 чекмеджета, с размери на тоалетката 95/32/48 см и на огледалото - 120/48 см; 1 брой тоалетка в кафяв цвят, лакирана, с вградени шкафове със стъклена витрина и огледало с размери тоалетката 60/103/38 см, и на огледалото - 115/45 см - стари, с обща стойност 58 лева; 1 брой стол за тоалетка с дамаска в бежово-сив цвят (капучино), с дървени крачета и приблизителни размери 53/68/58 см - стар, на стойност 4 лева; 1 брой нощна лампа тип мелница и 1 брой нощна лампа с метална и мраморна основа с матирано бяло стъкло - стари, с обща стойност 14 лева; хладилник с фризер марка Zanussi - сравнително нов, на стойност 130 лева ;2 броя бойлери по 100 л и 1 брой от 80 л, марка Елпром и Елдом - стари, с обща стойност 93 лева; 24 броя пластмасови столове в син цвят с приблизителни размери 56/80/54 см - стари, с обща стойност 60 лева; 6 броя маси с метална основа в сребърен цвят и плот от ПДЧ с приблизителен диаметър от 1 м - стари, с обща стойност 84 лева; 2 броя малки квадратни маси от дървен материал в кафяв цвят дървени с приблизителни размери 60/60 см - стари, с обща стойност 19 лева; разтегателна маса за хранене от дървен материал в цвят кафяв с бял плот с приблизителни размери 80/110 см - стара, на стойност 24 лева; 4 броя дървени столове от дървен материал в кафяв цвят с дамаска в цвят охра с приблизителни размери 90/50 см - стари, с обща стойност 60 лева, като

останалите 4 бр. липсват; малък разтегателен диван с повдигащ механизъм с дамаска в бежово-сив цвят с метални подлакътници - стар, на стойност 36 лева; метално барбекю в сребърен цвят с долна част от никел с приблизителни размери 100/75 см и трапецовидна горна част с кюнец - старо, на стойност 50 лева; 1 брой отоплителна печка на дърва, марка "Чудо" - стара, на стойност 80,50 лева, и 1 брой - марка "Терма" - стара, на стойност 24 лева; микровълнова печка марка „Веко" в бял цвят с приблизителни размери 50/27/40 см - стара, на стойност 12,50 лева; 5 броя кухненски шкафови в бял цвят - стари, с обща стойност 25 лева; газов котлон с газова бутилка с производител Турция - стари, с обща стойност 40 лева; 1 брой дървена холна маса в кафяв цвят с квадратна форма и приблизителни размери 60/60 см - стара, на стойност 30 лева; 8 броя табуретки на крачета с бежово-кафява дамаска и приблизителни размери 40/40/60 см - стари, с обща стойност 40 лева; тюлени пердета в бял цвят с приблизителни размери 650/300 см - изхвърлени; разтегателно двойно легло в светъл дървесен цвят с приблизителни размери 190/90 см - преместено от ап. № 15 в ж.к. „Вл.Варненчик" - старо, на стойност 64 лева; мотофреза в червен цвят - захвърлена на части, с остатъчна стойност 24 лева; бензинова резачка, марка Husqvarna - изхвърлена, с остатъчна стойност на частите 20 лева; електрическа косачка за трева с кош, марка AIKO Raider - не работи, на части, с остатъчна стойност 25 лева. Част от вещите са преместени в съседна жилищна сграда, собственост на бащата на К., както следва: 7 броя русенски легла с дървена табла в кафяв цвят с размери 90/200 см на всяко легло - разглобени, на обща стойност 63 лева (9 лв, ед.цена), и 7 броя дюшеци с размери 85/190 см на обща стойност 31,50 лева (4,5 лева ед.цена); 5 броя нощни шкафчета от дървен материал в тъмно кафяв цвят, лакирани, с приблизителни размери 50/52/56 см - в лошо състояние и обща стойност 22,50 лева (4,5 лева ед.цена); 1 брой килим в бежово-кафяв цвят с различни червени и черни фигури, тип ромбоид, триъгълник, кръг, зигзагообразни ивици и 1 брой килим в червен цвят с черно-бели фигури, наподобяващи снежинки, с приблизителни размери около 200/300 см - завити в найлон, с обща стойност 36 лева (18 лева ед.цена); спални комплекти в бял цвят от памук - 24 бр. пликове с размери 200/220 см и 180/200 см, 24 бр. долни чаршафи с размери 150/200 см; 24 бр. калъфки за възглавници с размери 40/60 см и 50/70 см - стари, с обща стойност 48 лева (2 лева ед.цена).

Вещото лице при извършения оглед на място е установило наличието на долуизброените вещи в в делбения **апартамент № 15**, находящ се в гр. Варна, ж.к., „Вл. Варненчик“, които са на следната стойност: електрически бойлер с вместимост 100 л, марка Елпром/Елдом - стар, на стойност 32 лева; четворна секция с надстройка, ведно със стъклена витрина и гардероб в тъмно кафяв цвят с орнаментика на всички врати на секцията и метални кръгли дръжки с приблизителни размери 360/250/60 см - стари, на обща стойност 78 лева; холна гарнитура в червено-бял цвят на флорални мотиви, състояща се от триместен разтегателен диван с размери 190/90/90 см, 2 броя фотьойли с размери 85/90/90 см и 2 табуретки с размери 55/55/40 см - стари, на обща стойност 160 лева; разтегателна холна маса в тъмно кафяв цвят с лакиран плот на две нива и размери 200/80 см - стара, на стойност 19,50 лева; ъглов гардероб в светъл дървесен цвят с метални дръжки и приблизителни размери 160/160/220 см - стар, на стойност 142 лева; разтегателен кухненски ъгъл в жълто-кафяв цвят с размери 200/130 см - стар, на стойност 65 лева; разтегателна кухненска маса в светъл дървесен цвят с размери 163/80 см - стара, на стойност 10 лева; пералня, модел „Перла 05“ - стара, на стойност 45 лева; 2 броя табуретки в тъмнокафяв цвят с високи дървени крака, и приблизителни размери 65/50/40 см - стари, на обща стойност 10 лева; 3 броя дантелени пердета с рози в бял цвят с приблизителни размери 650/300 м и 500/300 см - стари, на обща стойност 9 лева; 2 броя плюшени завеси в цвят бордо с приблизителни размери 270/300 см - стари, на обща стойност 10 лева; ракла в светъл дървесен цвят с приблизителни размери 70/90/50 см - стара, на стойност 40 лева; портманто с огледало и закачалка в светъл цвят с размери 120/60/40 см - запазено, на стойност 80 лева

При извършен оглед експертът е констатирал, че делбеният л.а. марка „Фолксваген“, модел „Пасат“ е произведен 1992 г. и към 30.05.2021 г. е в движение, преминал е технически преглед и с платена застраховка „Гражданска отговорност“. Същият определен състоянието му като добро за възрастта възрастта му. По екстериора му се са установени щети по боята на предния капак и леки драскотини на предната броня. МПС е амортизирано, на предела на експлоатационната си годност, като пазарната му стойност е определена на 970 лева.

С оглед определената стойност на движимите вещи, и групирането им

в две групи, съобразно тяхното местоположение /с изключение на л.а./, вещото лице е дало предложение за разделянето им в два дяла. **Първият** от които да включва всички налични към датата проверката вещи в жилищната сграда в с. Шкорпиловци, ведно с преместеното от ап. 15 разтегателно двойно легло, на обща стойност 1725 лева, и **втори** дял, който да включва наличните вещите в апартамент № 15 в ж.к. „Владислав Варненчик“, заедно с лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Пасат – на обща стойност 1671 лева.

Напълно неоснователна и в противоречие с цитирания принцип на чл. 68, ал. 2 от ЗН е претенцията на въззивницата Д. всички движими вещи да бъдат разпределени в дял на другия съделител, а тя да получи единствено парично уравнение. Всяка страна в делбеното производство следва да получи реален дял при възможност за обособяване на такъв, и тази принципна постановка не може да бъде дерогирана единствено поради отказ на страната да получи дял от движимите вещите. Макар с жалбата по същество да не се оспорва начинът на разпределение на дяловете, то следва да се посочи, че с оглед местоположението и предназначението на движимите вещи, находящи се в жилищната сграда в с. Шкорпиловци, еднолична собственост на съделителя Н. К., то разпределянето им в негов дял е правилно е съобразено с изискванията на чл. 353 от ГПК, поради което следва да бъде споделено и от настоящата въззивна инстанция. По този начин в полза на Н. Д. следва да бъде разпределен вторият дял, включващ движимите вещи, предназначение за обслужването на поставения в неин дял апартамент № 15 в ж.к. „Владислав Варненчик“, както и процесното МПС. За уравняване на дела на другата съделителка, К. трябва да бъде осъден да ѝ заплати разликата в паричните равностойности на дяловете от 27 лева.

По отношение на претенцията по сметки на Н. К. за заплащане на обезщетение в размер на 36000 лева за лишаване от ползването от делбения апартамент № 2 за периода от 14.06.2016 г. до 13.06.2021 г.:

Както вече беше изложено, с решение от 25.06.2013 г. по гр.д. № 12168/2012 г. по описа на Районен съд-Варна бракът между страните е прекратен с развод по силата на същото, а семейното жилище – делбеният апартамент № 2, находящ се в гр. Варна, ***** е предоставено за ползване на Н. Д.. С оглед липсата на иска за определяне на размер на дължимият наем за предоставеното ползване, в съдебния акт не е налице произнасяне по този

въпрос.

С Решение № 3384/19.07.2019 г., постановено по приложеното като доказателство по настоящото дело гр. дело № 3992/2018 г. по описа на ВРС Н. Д. е осъдена да заплати на Н. К. сумата от 3281.37 лева, представляваща наемна цена за ползването на делбения имот № 2 за предходния за претенцията период от 08.05.2015 г до 08.05.2016 г.

Съобразно трайната съдебна практика, част от която са и цитираните в първоинстанционния съдебен акт решения, когато предмет на съдебна делба е недвижим имот, представляващ семейно жилище, придобито в режим на съпругеска имуществена общност и предоставено за ползване на съпруга с бракоразводното решение, без да е определен наем на основание чл. 57, ал. 2 СК, облигационните претенции между бившите съпрузи относно ползването на съсобствения имот за минал период се уреждат съобразно чл. 31, ал. 2 ЗС, като не е необходимо отправяне на писмена покана.

С оглед изложеното, основателността на претенцията е обусловена от наличието на следните материалноправни предпоставки: вещта да е съсобствена; тази вещ да се ползва лично само от един или само от някои от съсобствениците; този съсобственик да препятства чрез фактически или правни действия останалите съсобственици да ползват вещта съобразно нейното предназначение и съсобственикът. Доколкото съсобствеността върху делбения апартамент е установена със сила на пресъдено нещо между страните, следва да се посочи, че между тях не е налице спор и относно останалите гореизброени нормативни условия за основателност на претенция, като от твърденията на въззивницата, а и от ангажирания доказателствен материал по делото се установява, че тя ползва недвижимия имот, по начин ограничаващ личното ползване на другия съсобственик, който притежава *****/***** идеални части от вещта.

От заключението на изготвената при първоинстанционното разглеждане на делото комплексна съдебно-оценителна експертиза от вещите лица М.А. и А.В. се установява, че средномесечният пазарен наем за ползването на ап. № 2 е в размер на 575 лева. На база на същия за процесния период от 14.06.2021 г. – 13.06.2021 г. наемът за него възлиза на общо 34 691 лева. С оглед притежаваната от ищеца идеални части от имота, равняващи се на 98.8% от собствеността, припадащата му се част от дължимия наем е на

обща стойност от 33 724,24 лева за процесния период. Вземането не е погасено по давност, тъй като претенцията обхваща точно петгодишния период преди нейното заявяване в първото по делото заседание във втора фаза на делбата. Приложимият по отношение на искането по чл. 31, ал. 2 от ЗС давностен срок е общият петгодишен по чл. 110 от ЗС, а не тригодишния за периодични вземания, както неоснователно възразява въззивникът, като в посочения смисъл е и трайната съдебна практика, обективизирана например в Решение № 74 от 01.07.2015 г. по гр. д. № 4695 / 2014 г. на ВКС и Решение № 57 от 22.02.2012 г. по гр. д. № 463 / 2011 г. на ВКС.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателката, че посочената сума следва да бъде редуцирана с оглед факта, че заедно с нея в апартамента живее дъщерята на съделителите и тяхното малолетно внуче, тъй като посоченото обстоятелство би било относимо единствено в хипотезата на чл. 57, ал. 2 от СК - при определяне на наем от съда на предоставеното за ползване жилище от един от бившите съпрузи, поел грижата за общото непълнолетно дете на бившите съпрузи. Същата е ирелевантна при предявена имуществена претенция с правно основание чл. 31, ал. 1 от ЗС, а на още по-силно основание и при неосъществяване на предпоставката - детето на съпрузите да е все още непълнолетно. Нещо повече, жилището е било предоставено за ползване от съда именно на въззивницата, поради което изцяло нейна е преценката с кого да съжителства и дали да допусне общата им дъщеря да живее в него. Моралният аспект на претенцията ищецът да търси целият дължим за апартамента наем не следва да бъде обсъждан, доколкото законоустановените предпоставки за заплащане на обезщетението по чл. 31, ал. 1 от ЗС са осъществени, поради което претенцията подлежи на уважаване в установения размер от 33 724,24 лева за процесния период.

По отношение на искането на съделителката Д. за присъждане на обезщетение в размер на 5320 лв. за лишаване от ползването на притежаваните от нея ид.ч. от делбения ап. № 15 за периода от 10.04.2018 г. до 13.06.2021г.:

Претенцията също намира правното си основание в разпоредбата на чл. 31, ал. 2 от ЗС, като предпоставките, обуславящи нейната основателност са същите като на предходно разгледаната, а именно: вещта да е съсобствена; тази вещ да се ползва лично само от един или само от някои от

съсобствениците; този съсобственик да препятства чрез фактически или правни действия останалите съсобственици да ползват вещта съобразно нейното предназначение и съсобственикът. Наред с тях следва в условията на главно и пълно доказване страната, претендираща обезщетението да е установила отправянето на писмена покана до ответника, с която е заявила искането си за заплащане на обезщетение или за предоставяне на възможност за лично ползване на вещта.

Наличието на съсобственост е разрешено с влязлото в сила решение по допускане на делбата. От приложеното като доказателство в настоящото производство гр. дело № 3992/2018 г. по описа на ВРС се установява, че с предявен насрещен иск е претендирала заплащане на обезщетение за лишаването от ползване на делбения имот в размер на 250 лева месечно за периода от 15.05.2015 г. – 15.05.2016 г. Отправена е и нотариална покана за удовлетворяване на имуществената претенция, която е адресирана до процесуалния представител на Н. К. – адв. Т. Р., която е отказала да получи същата. С влязло в сила въззивно Решение № 444/09.04.2020 г. по гр. дело № 101/2020 г. по описа на ВОС насрещния иск на страната е изцяло отхвърлен по съображения за недоказаност на твърдението на ищцата по него, че ответникът я е лишил от ползването, както и че нотариалната покана не е надлежно връчена.

Влязлото в сила съдебно решение се ползва със сила на пресъдено нещо относно недължимостта на претендираното вземане за процесния период от 15.05.2015 г. – 15.05.2016 г., като настоящият съдебен състав изцяло споделя изложеното в мотивите становище, не обхванато от СПН, че нотариалната покана не е надлежно връчена чрез адв. Т. Р., тъй като последната не е разполага с представителна власт относно нейното получаване. Въпреки това обаче, изявлението за заплащане на обезщетение за личното ползване от страна на ответника по иска, по същността си представлява писмена покана за изпълнение, поради което считано от датата на нейното получаване от Н. К. – 09.07.2018 г. същата е породила целения правен ефект, който следва да бъде зачетен и в настоящото производство.

По същество спорен между страните се явява въпроса относно осъществяването лично ползване на недвижимия имот от страна на съделителя К. в процесния период, както и че същият е създал пречки от фактически

характер по отношение на възможността Д. да ползва същия съобразно притежаваните от нея права. За установяване на посочените спорни факти и обстоятелства при първоинстанционното разглеждане на делото са разпитани свидетелите К. К.а – дъщеря на страните и и Т.М.Д..

Свидетелските показания на К. К.а следва да бъдат ценени съобразно правилото на чл. 172 от ГПК – като се отчита нейната възможна заинтересованост и с оглед всички други данни по делото. От тях се установява, че въззиваемият е живял със семейството си в жилището на ул. „Поп Харитон“ от 2006 г. до юли 2010 г., тъй като бил отстранен от него заради извършен акт на домашно насилие. Тогава той се преместил в апартамента на в ж.к. „Вл. Варненчик“, а след изтичане на срока на съдебната забрана се върнал в жилището на ул. „Поп Харитон“, където живеели заедно до 2012 г., когато той подал молба за развод. През месец юни 2012 г. К. отново се върнал да живее в апартамента в кв. „Владиславово“, но от тогава спрели да поддържат отношения и не знае къде живее в момента. Свидетелката сочи, че в края на 2010 г. - началото на 2011 г. искала да вземе свои вещи от апартамента и двете с майка □ посетили жилището, но установили, че патронът на входната врата е подменен и ключовете им не пасват в ключалката, която вече била хоризонтална. Твърди, че след това многократно са искали ключове от баща ѝ, вкл. през лятото на 2021 г. тя му поискала такъв ключ, когато го засякла случайно на улицата, но той отказал да ѝ го предостави. Излага още, че периодично, през 2014г., 2015 г. и дори 2021 г., ходили на адреса заедно с майка си за да опитват да влязат в апартамента със старите ключове, но безуспешно.

Настоящият въззивен състав не дява вяра на показанията в посочената част, касаеща смяната на ключалката на входната врата на ап. 15, тъй като счита същите за недостоверни с оглед безспорното между страните, а и установяващо се от изложеното от свидетеля, обстоятелство, че след развода между тях свидетелката не поддържа близки отношения със своя баща, докато считано още от юни 2010 г. живее със своята майка, с която поддържа близки отношения. Посоченото разколебава обективността на свидетелката, но от съществено значение за извода на съда относно недостоверността на показанията е фактът, че същите са изолирани, вътрешно противоречиви, нелогични и не се подкрепят от останалия доказателствен материал по делото. На първо място следва да се изложи, че тя заявява, че е установила, че

патронът на бравата е сменен в края на 2010 – началото на 2011 г., като за между страните със сила на пресъдено нещо е разрешен въпросът, че в периода 15.05.2015 г. – 15.05.2016 г., Н. Д. не е била лишена от възможността да ползва имота съобразно правата си в съсобствеността. От тук следва извод, че най-късно до 15.05.2016 г. същата е разполага с фактически достъп до апартамента, респективно, че е притежавал ключ от входната му врата. В този смисъл свидетелските показания противоречат на установителната сила на влязлото в сила решение между страните, доколкото не се излага лишаването на достъпа до жилището, чрез смяна на ключалката, да е започнало в последващ период. На следващо място напълно нелогични и вътрешно противоречиви се явяват твърденията на свидетелката, че въпреки, че ключалката е била сменена, тя и нейната майка в период от 10 години пробвали да отключат вратата със „старите ключове“. От друга страна, смяната на бравата на вратата на жилищния вход не е обстоятелство, което има връзка с предмета на доказване, доколкото не касае лични действия на ответника по претенцията, с които е лишил жалбоподателката от правото ѝ да ползва вещта съобразно правата си, още повече, че се установява, че същата е получила чип от нея от домоуправителя на кооперацията.

От свидетелските показания на Т.М.Д. се установява, че живее в съседен апартамент на процесния ап. 15, като в последния не живее никой от дълги години, след като семейството го е напуснало. Вратата на апартамента била все затворена и не е виждала Н. в жилището, нито знае да □ е сменял патрона. Засичала дъщерята и майката пред съседен вход в квартала и са разговаряли, но вътре в кооперацията не ги е виждала. При срещата им те се оплакали, че идвали до апартамента, но не успели да влязат. Входната врата на блока била подменена преди около 7-8 години и вече се отваряла с чип.

Съдът кредитира изцяло изложените показания, тъй като са непосредствени, конкретни, последователни, логични, кореспондиращи с останалите доказателства по делото, както подкрепящи се помежду им и добросъвестно поднесени пред съда, поради което и като обективни и неопровергани по делото. От същите не се установява твърдения от Д. факта на смяна на ключалката на апартамента, напротив свидетелката заявява, че не знае да са извършвани такива действия от К.. От друга страна, заявеното от нея обстоятелство, че е срещнала съделителката с дъщеря □ пред съседен

вход, когато се оплакали, че не могат да влязат в жилището, обосновава извод, че невъзможността е била обусловена от смяната на входната врата на блока, от която същите са нямали чип, доколкото свидетелката заявява, че никога не ги е виждала вътре във входа.

С оглед всичко гореизложено и доколкото не са ангажирани други релевантни доказателства за установяване на спорния факт, следва да се приеме, че твърденията на Д. Д., че е лишена от правото да ползва недвижимия имот съобразно правата си в съсобствеността остават недоказани. това е така, защото по делото остава недоказано обстоятелството Н. К. да е сменил ключалката в процесния период, нито чрез други фактически и правни действия да е възпрепятствал достъпа □ до имота. По изложените съображения претенцията следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По претенцията Н. Д. за постановяване на привременна мярка по реда на чл. 344, ал. 2 от ГПК за обезщетение за ап. 15 за периода от 14.06.2021 г. до окончателното извършване на делбата:

Привременната мярка по чл. 344, ал. 2 ГПК се налага когато имотите се ползват само от част от съделителите, или когато установеното ползване не съответства на дяловете от съсобствеността. Обезщетението за ползване по чл. 344, ал. 2 ГПК се дължи от съсобственик, който ползва целия съсобствен имот, като се дължи за дела от съсобствеността, притежавана и на неползващия съсобственик.

Гореизложеното относно недоказаността на правопораждащия претенцията факт, а именно лишаването на въззивницата от правото □ да ползва апартамента, чрез осъществено лично ползване от страна на Н. К., обуславя извод, че и за последващия период след предявяването на привременната мярка, същата се явява неоснователна. Не са наведени, а още по-малко са доказани твърдения, че след началния период, за който се претендира тя са настъпили нови факти или обстоятелства, от които може да се обоснове извод, че Н. Д. е била лишена от правото си да ползва съсобствената вещ, а както вече беше подробно изложено, не се установява извършването на такива фактически и правни действия и за предходния период, приключващ непосредствено преди началния момент на заявяване на претенцията.

Въз основа на посочените доводи следва да се приеме, че произнасянето на първоинстанционния съд, имащо характер на определение, с което същата е отхвърлена, следва да бъде потвърдено.

По претенцията на Н. Д. за присъждане обезщетение за лишаване от ползването на притежаваните от нея ид.ч. от делбения лек автомобил за периода от 10.04.2018 г. до 13.06.2021 г.:

Тя също намира правното си основание в разпоредбата на чл. 31, ал. 2 от ЗС. Предмет на разглеждане във въззивното производство е решението на първоинстанционния съд единствено в неговата отхвърлителна част над присъдената сума от 1465,90 лева до размера от 1589.20 лева, и за периода от 10.04.2018 г. до 08.07.2021 г. Поради изложеното правопораждащите факти, обуславящи нейната основателност за следващия процесен период и до определената от първоинстанционния съд сума не са спорни, а са установени между страните с влязлото в сила решение в неговата необжалвана част.

С оглед предметния обхват на въззивната проверка следва отново да се посочи, че основателността на претенцията по чл. 31, ал. 2 от ЗС е обусловена от отправянето на писмена покана до ползващата страна, с която е заявено искането за заплащане на обезщетение или за предоставяне на възможност за лично ползване на вещта. Както вече беше обосновано към предявения по гр. дело № 3992/2018 г. по описа на ВРС насрещен иск е приложена нотариална покана за удовлетворяване на имуществената претенция, която е адресирана до процесуалния представител на Н. К. – адв. Т. Р., която е отказала да получи същата, като настоящата съдебна инстанция не приема, че е изпълнена законоустановената фикция за редовно връчване при отказ на адвоката. Нещо повече в посочената нотариална покана не се съдържа претенция за заплащане на обезщетение за лишаването от ползване на автомобила нито за предоставянето на възможност на съделителката за личното му ползване съобразно притежаваните права. Същата касае единствено делбения ап. 15, както и жилището в с. Шкорпиловци. По посочените съображения следва да се приеме, че за пръв път такава покана се съдържа в насрещната искова молба, която е породила действие считано от датата на получаване □ от Н. К. – 09.07.2018 г. За предходния претендиран период от 10.04.2018 г. до 08.07.2018 г. не е налице писмена покана, поради което на това основания претенцията подлежи на отхвърляне за него.

За установяване на дължимия размер на обезщетението при първоинстанционното разглеждане на делото са проведени първоначална и повторна СОЕ от вещото лице А.В.. Настоящият въззивен състав кредитира частично повторното заключение на експерта, тъй като то е изготвено след извършен оглед на лекия автомобил. Посоченият среден пазар наем на ден в размер на 2.74 лева се базира на предлагани автомобили под наем аналогичен клас автомобили, на по-малка възраст и с по-малък преминат пробег, като експертът обосновава извода си, че МПС на такава възраст като процесното не се търсят за наемане за временно ползване на свободния пазар. С оглед гореизложеното съдът приема, че посочената цена от 2.74 лева на ден е максималната възможна стойност, която може да бъде получена за предоставянето за временно възмездно ползване на делбения автомобил, поради което не кредитира заключението в частта, с която се приема, че за периода от 13.06.2021 г. до 11.09.2021 г. средният пазарен наем се покачил над три пъти до 9.78 лева на ден. Доколкото не налице търсене за наемане на моторни превозни средства на близо тридесетгодишна възраст през цялата година, то напълно нелогично и необоснова би било да се приеме, че същото в летните месеци нараства тройно, респективно, че ценената за услугата би се увеличила до такава стойност. С оглед изложеното и на база приетия за релевантен среден пазарен наем от 2.74 лева на ден, същият изчислен за периода 09.07.2018 г. до 13.06.2021 г. възлиза на 2931,80 лева. Съобразно притежаваната от съделителката $\frac{1}{2}$ ид.ч. от вещта, в нейна полза следва да бъде присъдена сумата 1465.90 лева.

По претенциите за постановяване на привременни мерки по реда на чл. 344. ал. 2 ГПК за заплащане на обезщетение за ползването на л.а. след за периода от 14.06.2021 г. до окончателното извършване на делбата:

При така установения размер на средномечения пазарен наем за МПС - наема за месец с 31 дни - 84,94 лева и такъв с 30 дни - 82,20 лева, същият следва да бъде определен като средна между двете стойност, а именно 83.57 лева. По гореизложените съображения, касаещи определената наемна цена за един ден от 2.74 лева и неприложимост на увеличената □ стойност за за периода от 13.06.2021 г. до 11.09.2021 г., доводите на въззивницата за увеличаване на размера до 9.78 лева са неоснователни и не могат да бъдат споделени. С оглед притежаваните от нея идеални части от правото на

собственост върху вещта, подлежащото на присъждане на обезщетение възлиза на 41,79 лв. месечно, като за горницата до 200 лева месечно искането подлежи на отхвърляне.

По въззивната жалба срещу Решение № 260352/12.07.2022 г. по гр.дело №5154/2018г. по описа на ВРС, с което е оставена без уважение молбата на жалобподателя за допускане на поправка на очевидна фактическа грешка.

Константната съдебна практика е категорична, че очевидна фактическа грешка в съдебен акт е налице, когато има несъответствие между формираната воля на съда и нейното външно изразяване. Волята за постановяване на решението се изразява в мотивите и от тях логично следва диспозитива, който обичайно съответства на формираното становище на съдебният състав по разглеждания правен спор. По същество отправеното от страната искане е за промяна на правораздавателната воля на съдебния състав чрез присъждане на по-високо обезщетение за ползването на автомобила от определеното от съда. Доводи за необоснованост на съдебния акт поради некредитиране на експертно заключение в дадена негова част са неотносими и не следва да бъдат съобразяване в производство за поправка на очевидна фактическа грешка. Още повече, че същите са предмет на жалба срещу произнасянето в основното решение и са приети за неоснователни по подробно изложените в настоящия съдебен акт съображения.

Поради пълното съвпадение в решаващите изводи на двете съдебни инстанции обжалваните първоинстанционни решения следва да бъдат потвърдени изцяло като валидни, допустими и правилни на основание чл. 272 от ГПК.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК в полза на въззиваемият Н. К. следва да бъдат присъдени сторените в производството съдебно деловодни разноски в размер на 1500 лева.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260238/20.04.2022г. по гр.дело № 5154/2018г. по описа на ВРС, поправено по реда на чл. 247 от ГПК с Решение № 260352/12.07.2022 г. по делото в следните негови части:

1.) относно способа на извършване на делбата, по силата на който **на**

основание чл. 353 ГПК на Н. К. К. е възложен в дял следният недвижим имот: **апартамент № 2**, находящ се в гр. Варна, *****, със застроена площ от 104,50 кв.м, състоящ се от: входно преддверие, две спални, дневна с кухня и килер, баня, перално помещение, тоалетна и три балкона, представляващ самостоятелен обект с идентификатор **10135.1501.1052.1.1** по КК и КР, одобрени със заповед РД-18- 98/10.11.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, разположен в сграда № 1 в поземлен имот с идентификатор 10135.1501.1052, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж - 10135.1501.1052.1.2, под обекта -10135.1501.1052.1.14, 10135.1501.1052.1.18, 10135.1501.1052.1.15, над обекта -10135.1501.1052.1.4, ведно с прилежащото му избено помещение № 8 с площ 6.14 кв.м, при граници: изба № 1, коридор, изба № 9, склад, както и припадащите се 6,7369 % идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж, заедно с 12 кв.м идеални части от дворното място, в което е построена сградата, представляващо поземлен имот с идентификатор 10135.1501.1052 с площ по нот. акт 240 кв.м, а по скица - 262 кв.м, **при пазарна стойност на дела в размер на 193 500 лева** (сто деветдесет и три хиляди и петстотин лева), за който претенцията за възлагане в дял на жалбоподателката е отхвърлена.

2.) в частта, с която Н. М. Д. е осъдена да заплати на Н. К. К. сумата **от 33 724,24 лева** (тридесет и три хиляди седемстотин двадесет и четири лева и двадесет и четири стотинки), представляваща **обезщетение за лишаване от ползването на делбения апартамент № 2**, находящ се в гр. Варна, *****, със застроена площ от 104,50 кв.м, състоящ се от: входно преддверие, две спални, дневна с кухня и килер, баня, перално помещение, тоалетна и три балкона, представляващ самостоятелен обект с идентификатор 10135.1501.1052.1.1 по КК и КР, одобрени със заповед РД-18- 98/10.11.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, разположен в сграда № 1 в поземлен имот с идентификатор 10135.1501.1052, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж - 10135.1501.1052.1.2, под обекта - 10135.1501.1052.1.14, 10135.1501.1052.1.18, 10135.1501.1052.1.15, над обекта -10135.1501.1052.1.4, ведно с прилежащото му избено помещение № 8 с площ 6.14 кв.м, при граници: изба № 1, коридор, изба № 9, склад, както и припадащите се 6,7369 % идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж, заедно с 12 кв.м идеални части от дворното място, в което е построена сградата, представляващо поземлен имот с идентификатор 10135.1501.1052 с площ по нот. акт 240 кв.м, а по скица - 262 кв., **дължимо за периода от 14.06.2016 г. до 13.06.2021 г.**, ведно със законната лихва, считано от 14.06.2021 г. до окончателното изплащане на задължението, **на основание чл. 346 ГПК вр. чл. 31, ал. 2 ЗС**

3.) в частта относно разпределянето между съделителите Н. К. и Н. Д. на движимите вещи, както следва: **Първи дял**, включващ: 5 броя двукрилни гардероби от дървен материал в тъмно кафяв цвят, лакирани, с приблизителни размери 100/160/60 см; двукрилен гардероб с надстройка от дървен материал в кафяв цвят, матиран, с приблизителни размери на гардероба 100/170/60 см и на надстройката - 100/65/60 см; 4 броя мокетни пътеки в бежово-кафяв цвят на зигзагообразни ивици/фигури с приблизителни размери на три от тях - 75/360 см и на една - 89/400 см; 2 броя мокетни пътеки в бежово-кафяв цвят с приблизителни размери 75/360 см и 2 броя мокетни пътеки с в сиво-син цвят с приблизителни размери 80/400 см и 80/360 см; 1 брой мокетна пътека в бежов цвят с приблизителни размери 80/360 см и 1 брой мокетна пътека в зелен цвят с приблизителни размери

80/220 см; спалня от дървен материал с резба в кафяв цвят с приблизителни размери 90/205 см, 2 броя пружини и 2 броя дюшеци в зелен цвят с приблизителни размери 90/200 см; трикрилен гардероб с надстройка от дървен материал с резба в кафяв цвят с приблизителни размери на гардероба 150/165/60 см и на надстройката - 150/75/60 см; 2 броя нощни шкафчета от дървен материал с резба в кафяв цвят и 1 брой нощно шкафче в тъмно кафяв цвят, лакирано, с приблизителни размери 50/32/48 см и 1 брой тоалетка от дървен материал с резба в кафяв цвят с тройно огледало и вградени шкафове с двойни вратички и 2 чекмеджета, с размери на тоалетката 95/32/48 см и на огледалото - 120/48 см; 1 брой тоалетка в кафяв цвят, лакирана, с вградени шкафове със стъклена витрина и огледало с размери тоалетката 60/103/38 см, и на огледалото - 115/45 см; 1 брой стол за тоалетка с дамаска в бежово-сив цвят (капучино), с дървени крачета и приблизителни размери 53/68/58 см; 1 брой нощна лампа тип мелница и 1 брой нощна лампа с метална и мраморна основа с матирано бяло стъкло; хладилник с фризер марка Zanussi; 2 броя бойлери по 100 л и 1 брой от 80 л, марка Елпром и Елдом; 24 броя пластмасови столове в син цвят с приблизителни размери 56/80/54 см; 6 броя маси с метална основа в сребърен цвят и плот от ПДЧ с приблизителен диаметър от 1 м; 2 броя малки квадратни маси от дървен материал в кафяв цвят дървени с приблизителни размери 60/60 см; разтегателна маса за хранене от дървен материал в цвят кафяв с бял плот с приблизителни размери 80/110 см; 4 броя дървени столове от дървен материал в кафяв цвят с дамаска в цвят охра с приблизителни размери 90/50 см; малък разтегателен диван с повдигащ механизъм с дамаска в бежово- сив цвят с метални подлакътници; метално барбекю в сребърен цвят с долна част от никел с приблизителни размери 100/75 см и трапецовидна горна част с кюнец; 1 брой отоплителна печка на дърва, марка "Чудо" и 1 брой - марка "Терма"; микровълнова печка марка „Веко" в бял цвят с приблизителни размери 50/27/40 см; 5 броя кухненски шкафове в бял цвят; газов котлон с газова бутилка с производител Турция; 1 брой дървена холна маса в кафяв цвят с квадратна форма и приблизителни размери 60/60 см; 8 броя табуретки на крачета с бежово-кафява дамаска и приблизителни размери 40/40/60 см; разтегателно двойно легло в светъл дървесен цвят с приблизителни размери 190/90 см; мотофреза в червен цвят; бензинова резачка, марка Husqvarna; електрическа косачка за трева с кош, марка Alko Raider; 7 броя русенски легла с дървена табла в кафяв цвят с размери 90/200 см на всяко легло и 7 броя дюшеци с размери 85/190 см; 5 броя нощни шкафчета от дървен материал в тъмно кафяв цвят, лакирани, с приблизителни размери 50/52/56 см; 1 брой килим в бежово-кафяв цвят с различни червени и черни фигури, тип ромбоид, триъгълник, кръг, зигзагообразни ивици и 1 брой килим в червен цвят с черно-бели фигури, наподобяващи снежинки, с приблизителни размери около 200/300 см; спални комплекти в бял цвят от памук - 24 бр. пликове с размери 200/220 см и 180/200 см, 24 бр. долни чаршафи с размери 150/200 см; 24 бр. калъфки за възглавници с размери 40/60 см и 50/70 см – в дял на жалбоподателката – **разпределен на Н. К. при обща пазарна стойност на дела в размер на 1725 лева;**

Втори дял, включващ: електрически бойлер с вместимост 100 л, марка Елпром/Елдом; четворна секция с надстройка, ведно със стъклена витрина и гардероб в тъмно кафяв цвят с орнаментика на всички врати на секцията и метални кръгли дръжки с приблизителни размери 360/250/60 см; холна гарнитура в червено-бял цвят на флорални мотиви, състояща се от

триместен разтегателен диван с размери 190/90/90 см, 2 броя фотьойли с размери 85/90/90 см и 2 табуретки с размери 55/55/40 см; разтегателна холна маса в тъмно кафяв цвят с лакиран плот на две нива и размери 200/80 см; ъглов гардероб в светъл дървесен цвят с метални дръжки и приблизителни размери 160/160/220 см; разтегателен кухненски ъгъл в жълто-кафяв цвят с размери 200/130 см; разтегателна кухненска маса в светъл дървесен цвят с размери 163/80 см; пералня, модел „Перла 05“; 2 броя табуретки в тъмнокафяв цвят с високи дървени крака, и приблизителни размери 65/50/40 см; 3 броя дантелени пердета с рози в бял цвят с приблизителни размери 650/300 м и 500/300 см; 2 броя плюшени завеси в цвят бордо с приблизителни размери 270/300см; ракла в светъл дървесен цвят с приблизителни размери 70/90/50 см;портманто с огледало и закачалка в светъл цвят с размери 120/60/40 см, както и лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Пасат“, ***** (****), ***** , намиращ се в държане на Н. К. К., ЕГН ***** , в с. Шкорпиловци, общ. Долни чифлик,- **разпределен на Н. Д. при обща пазарна стойност на дела в размер на 1671 лева**

4.) в частта, с която е отхвърлена предявената от жалбоподателката срещу Н. К. К., **претенция по чл. 346 ГПК вр. чл. 31, ал. 2 ЗС за заплащане на обезщетение в размер на 5320 лева** (пет хиляди триста и двадесет лева) **за лишаване от ползването в периода от 10.04.2018 г. до 13.06.2021 г. на делбения апартамент № 15**, находящ се в гр Варна, ж. к. „*****“, ет. 3, със застроена площ от 64,26 кв.м, състоящ се от: две стаи, кухня и сервизни помещения, представляващ самостоятелен обект с идентификатор 10135.4504.452.2.9 по КК и КР, одобрени със заповед РД-18-30/19.06.2007 г. на изпълнителния директор на АГКК, разположен в сграда № 2 в поземлен имот с идентификатор 10135.4504.452, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж - 10135.4504.452.2.8, под обекта - 10135.4504.452.2.6, над обекта - 10135.4504.452.2.12, ведно с прилежащото му избено помещение № 15 с площ 5,44 кв.м, при граници: тревни площи, коридор, изба на ап. 9, както и припадащите се 0,4776 % идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху дворното място, в което е построена тя.

5.) в частта, с която е отхвърлена претенцията на жалбоподателката срещу Н. К. К. за горницата **над присъдената сума от 1465,90 лева до размера от 1589.20 лева**, представляваща **обезщетение за лишаване от ползването на делбения лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Пасат“, ***** (****), ***** , както и за периода от 10.04.2018 г. до 08.07.2021 г., на основание чл. 346 ГПК вр. чл. 31, ал. 2 ЗС.**

6.) в частта, с която е отхвърлена претенцията Н. М. Д. срещу Н. К. К. да ☐ заплаща разликата **над присъдената сума от 41,79 лева** (четиридесет и един лева и седемдесет и девет стотинки) месечно до размерът от 151.59 лева месечно за месеци с 31 дни, представляваща обезщетение за лишаване от ползването на делбения лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Пасат“, ***** (****), ***** , за периода от 14.06.2021 г. до окончателното извършване на делбата, на основание чл. 344, ал. 2 ГПК вр. чл. 31, ал. 2 ЗС.

7.) в частта, с която е отхвърлена предявената от жалбоподателката срещу Н. К. К., **претенция по чл. 344, ал. 2 ГПК вр. чл. 31, ал. 2 ЗС за заплащане на обезщетение в размер на 200 лева месечно за лишаване от ползването на делбения апартамент № 15**, находящ се в гр. Варна, ж. к. „*****“, ет. 3, със застроена площ от 64,26 кв.м, състоящ се от: две стаи, кухня и сервизни помещения, представляващ самостоятелен обект с идентификатор

10135.4504.452.2.9 по КК и КР, одобрени със заповед РД-18-30/19.06.2007 г. на изпълнителния директор на АГКК, разположен в сграда № 2 в поземлен имот с идентификатор 10135.4504.452, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж - 10135.4504.452.2.8, под обекта - 10135.4504.452.2.6, над обекта - 10135.4504.452.2.12, ведно с прилежащото му избено помещение № 15 с площ 5,44 кв.м, при граници, тревни площи, коридор, изба на ап. 9, както и припадащите се 0,4776 % идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху дворното място, в което е построена тя, за периода от 14.06.2021 г. до окончателното извършване на делбата.

В останалите части решението е влязло в сила като необжалвано.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260352/12.07.2022 г. по гр.дело №5154/2018г. по описа на ВРС, в частта, с която е оставена без уважение молбата на Н. М. Д. за допускане на поправка на очевидна фактическа грешка в частта на Решение № 260238/20.04.2022г., с която Н. К. К. е осъден да й заплаща сумата от 41,79 лева месечно за лишаване от ползването на делбения лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Пасат“, ***** (*****), ***** за периода от 14.06.2021 г. до окончателното извършване на делбата, като вместо: „сумата от 41,79 лева месечно“ се чете: „сумата от 146,70 лева месечно за месец от 30 дни и сумата от 151,59 лева месечно за месец от 31 дни“.

ОСЪЖДА Н. М. Д., ЕГН *****, с адрес: гр.Варна, *****, ет. 1, ап. 2, да заплати на Н. К. К., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, *****, ет. 1, ап. 2, сумата от 1500 /хиляда и петстотин/ лева, представляваща извършените във въззивното производство съдебно-деловодни разноси, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____